

„Tomík“ Marek: Ne všechno, co vypadá jako skejt, funguje jako skejt

Uměl jsem dobře dvě věci. Dělat skateboarding a nebo pracovat rukama jako truhlář. Já si vybral skejt, říká Tomáš „Tomík“ Marek, vedoucí skateboardového oddílu, majitel skate shopu a pořadatel soutěží ve skejtvání.

■ Veronika Dawidowicz

Jak jste se dostal ke skejtvání?

Bylo mi asi tak čtrnáct nebo patnáct. Nejlepší kámoš ze základní školy dostal skejt k Vánocům. Byli jsme taková partička a já jsem byl poslední, který skateboard dostal. Paradoxně jsem teď ale jediný, kdo se z celé party tomu i nadále věnuje a jezdí do teď.

Vybavení dřív nebylo takové jako dnes, ale už bylo alespoň dostupnější. Tehdy ještě nebyly žádné skateparky, jak je známe teď. Byly to zastaralé asfaltové plochy a staré plechové překážky.

Jak se „rozjžděla“ skejtvá scéna v Jihlavě?

V Jihlavě nebyla žádná parta skejtáků. To už jsem měl větší partu ve Svitavách. A to jsem si myslel, že v krajském městě to bude lepší (smích), víc skejtáků, nové místo, ještě si zajezdím než nastoupím někam do práce... No, a tady nikdo nejedl. Tam bych ty kluky napočítal na jedné ruce a ještě ani neuměli jezdit.

Rekl jsem si, že to chce změnu, spojil jsem se tehdy s místním skate-shopem, který zaštilil soutěž, dodal ceny a pomohl s organizací. Tam vznikla tehdy naše spolupráce.

Jste vyučený v oboru truhlář. Chtěl jste tu práci vždycky dělat, nebo vás to víc táhlo ke skejtu?

Po škole jsem si mohl vybrat, jestli se chci víc živit rukama, nebo dělat skateboarding. To byly dvě věci, co jsem uměl. Rozhodl jsem se tehdy pro skateboarding a zůstal u toho až do teď.

Kdy jste dělal první závody?

To bylo v mých sedmnácti letech ve Svitavách a bylo to pro dospělé i pro děti. Byly to vždycky závody spíš úplně prťavý, proti tomu, co se děje dneska. Závody ve skejtvání byly prvně jednou za rok, pak dvakrát a takhle se to drží už několik let.

Jak vznikla myšlenka na školu skateboardingu?

To byl další krok toho, jak ukázat městu, že tady je komunita, která se stále víc a víc rozrůstá. Čehož byly vlastně důkazem i pořádané závody.

Bylo nás ale pořád málo na to, aby nám postavili skatepark za několik milionů, který bude splňovat předpoklady, že to tam bude alespoň minimálně pár let fungovat.

Krajské město by mělo mít vel-

PRO TOMÁŠE MARKA je skejt životním stylem. Po škole se proto rozhodl, že ho bude žít, co ho baví, a nastoupil do skate shopu. Foto: Veronika Dawidowicz

ký skatepark, a tak jsem na to začal upozorňovat. V tu dobu se také zakládala Česká asociace skateboardingu a rozjžděla první „skate akademie“ po republice.

A vy jste si řekl, že něco takového by město mohlo jako nápad zaujmout...

Chytl jsem se toho a během roku nás „ve škole“ bylo asi dvacet pět. Najednou jsme byli největší v republice, a když už chtějí skejtvat i děti, byla by škoda nemít pro ně vyhovující podmínky, a tak se město snažilo pomoci.

Na letníáku se sice jezdit dalo, ale byl zde problém, že se ten prostor pronajímá festivalům. Takže v sezóně, kdy jsme měli tréninky a konal se festival, vzali pořadatelé překážky, naházeli je na prostředek velké rampy a tam to zůstalo třeba i měsíc, protože byla pak další akce a na těch pár týdnů to nikdo předělat nechtěl.

Dopadlo to ve finále tak, že jsme nakonec začali jezdit do Kostelce u Jihlavy, kde se postavil malý skatepark.

Takže jeden ročník soutěže se udělal v Jihlavě a pak jsme další

čtyři ročníky dělali v Kostelci.

Od kolika si myslíte, že můžou děti jezdit na skejtu?

Tak čtyři, pět nebo šest let. Od čtyř už si to klidně můžou zkusit, jsou některé tak šikovné děti, že se na tom už i udrží. Záleží nejen na nich, ale i na rodičích, když je na skejt budou brát.

V téhle době je úplně normální mít trenéra, který jim bude ukazovat co a jak, naučí je základy a ten progres je pak mnohem viditelnější, než když jsou na to samy, natlučou si a už na skejt pak nechtějí stoupnout.

Pak už je na nich, jestli si najdou svou partičku ve skateparku samy, anebo se k nám přidají do školy skateboardingu, kdy si je vezmeme pod křídla a spoustu věcí jim hodně usnadníme. Budou mít partu, budou mít zázemí a hlavně budou vědět, jak na ten skejt.

Jsou nějaké tipy pro děti (a jejich rodiče) do začátku?

Základem je určitě vybava. Pokud to rodiče odbydou levným skejtem, je malá pravděpodobnost, že

to dítě se tomu bude věnovat dál. Chce to opravdu v nějaké specializované prodejně koupit lepší vybavení, začátečnický komplet, kde vám poradí, jakou velikost, šířku.

Člověk chce někdy ušetřit pár korun, koupí něco, co vypadá jak skejt, ale nefunguje to tak.

Jistým způsobem je to investice. Z toho skejtu dítě nevyroste. Třeba ho nezaujme hned, ale za dva roky se k tomu třeba může vrátit.

Myslíte, že se rodiče můžou bát toho, že se dítě tzv. chytne blbý party?

V téhle době si myslím, že už ne. Samozřejmě vlítnout do „špatný“ party se dá kdekoli, ale u nás ve skateparku je ta komunita absolutně bez problémů. Každý, kdo za námi přijede, si to chválí, a proto za námi jezdí nejen děti, ale i dospělí, protože jsme dobrá parta.

Je podle vás skejt životní styl?

Pro mě osobně rozhodně. Dřív se to i tak na ty komunity rozdělovalo. Byli skejtáci, bikeři, bruslaři. Samozřejmě každý si to pojme po svém. Někdo si jde zajezdit jednou za týden, aby měl nějaký pohyb, někdo potřebuje jezdit každý den.

Je v Jihlavě skejtvání populárnější?

Dost to tady narostlo. Je to o té aktivitě lidí v komunitě a taky o tom, mít kde jezdit a kde se potkávat. Když nebude prostor, tak tam ta komunita nebude.

Proběhla nedávno nějaká soutěž v jihlavském skateparku?

V sobotu 18. září byla v Jihlavě historicky první zastávka Českého skateboardového poháru (ČSP), která byla vyložena jen pro děti. Soutěží se v kategorii do 9 a do 14 let a je i kategorie pro slečny, která se také postupně rozrůstá.

Bylo zaregistrováno přes 100 jezdců, takže to byla jedna z nejsilnějších účastí.

A chystá se nějaká akce ještě do konce roku?

Plánujeme otevřít naši halu, kterou máme pod SK Jihlava, kde máme svůj oddíl skateboardingu. Dáváme ji dohromady už skoro dva roky a kvůli covidu jsme ji nemohli ještě oficiálně otevřít, abychom tam mohli trénovat, ale snad se to už letos na podzim podaří.

Vybudovali jsme tam zázemí, kde skejtáci můžou trénovat po celou zimu a nebudou mít tu nucenou pauzu, kdy se v ČR prakticky nedá jezdit.

Chtěl byste předat nějaký vzkaz čtenářům?

Možná bych mohl použít hlášku pana Kopeckého, člověka, který dřív budoval skateboarding a který říkal: Světu mír a dětem skateboarding.